

Somali'ye yardım

Zülfikar Balpetek, Hayri Tütüncüoğlu: “Fitre ve zekâtlarımızı Somali, Sudan, Kenya gibi ülkelerde yaşayan fakir ve aç kardeşlerimize göndersek olur mu?”

Sömürü vahşeti dünyada varsa, sömürülen, ezilen, hakkı gasp edilen masumlar ve günahsızlar hep olacaktır!

Ve hakkı gasp edilen masumlar ve günahsızlar dünyada varsa, bu hak dönüp gasp eden canavarı vahşetinin içinde bir gün--âhirete kalmadan—mutlaka boğacaktır!

Bugün Somali, Sudan, Kenya açlıktan kıvranırken, ölürken; beş yüz yıldan beri bu ülkelerin önce insanlarını köleleştiren, sonra da ellerindeki zenginlikleri—altını ve elması—çalın ve gasp eden Batılı canavarların, şimdilerde ekonomik krizle perişan bir döneme girmeye hazırlanmasının başka izahı var mı?

Afrika'dan altını ve elması aşırıp kaçırınlar şimdi altın krizine tutuldular? Demek altına o kadar taptınız ki, rezervlerinizde de tutamadınız ve dolarlarınızı karşılıksız bastınız?

Aç gözlü canavara zulmünün hesabı bir gün mutlaka sorulur, faturası bir gün mutlaka kesilir!

Halk sormazsa, Hâlık sorar! Halk kesmezse, Hâlık keser! Çünkü halk adil değilse, Hâlık Âdildir!

Deniyor ki, Somali'deki açlığın sebebi kuraklık! Hayır, hayır! Kuraklık sadece yüzeysel bir senfoni! Kuraklık varsa, yer altı ve yer üstünün başka zengin kaynakları ne güne duruyor? Ama bu kaynaklara ulaşacak tekniğin yoksa, gücün kudretin yoksa, topraklarını başka güçler istilâ etmişse, açlık ve çaresizlikten başka çare var mı?

Afrika'nın içine düşürüldüğü bu vahim durumu Kenya'nın ilk cumhurbaşkanı Jomo Kenyetta ne güzel özetliyor: “Hristiyanlık, Afrika'ya geldiğinde Afrikalıların elinde toprakları, Hristiyanların ise incilleri vardı. Hristiyanlar bize gözlerimizi kapatarak duâ etmemizi öğretti. Gözlerimizi açtığımızda topraklarımız onların elinde, bizim ellerimizde ise inciller vardı...”

Google'a 'Somali' yazan herkes görür ki: Somali bugün uranyum, bakır, boksit, demir gibi yer altı kaynakları açısından zengin olmakla birlikte; petrol ve doğalgaz açısından da zengin kaynaklara sahiptir. Somali'de yıllardır ne devlet var, ne polis! Ve dört Amerikan petrol firması (Conoco, Amoco, Chevron ve Philips) Somali'de faaliyetler yapmaktadır.

Bütün bunlar acı gerçekler! Dünyada adaletsiz bir dağılım var. Yüz yıllardır güçlü olanlar güçsüz olanları ezmişler.

İslâm âlemi de çaresiz. Kendi başının derdinde! Onların oyunlarını ters yüz edecek kudretten ve inisiyatiften yoksun!

Tablo bu! Bu tabloda zayıfların açlığı, çaresizliği ve ölüm çıkar!

Hiç şüphesiz bize düşen, zayıflara destek olmak, açları doyurmak, masumların yanında yer almak, çaresizlere çare olmak.

Nitekim bizim inancımızda, "Komşusu açken tok yatan bizden değildir" insicamı vardır! Bizim medeniyetimizde, "Mü'min mü'min için bir binanın taşları gibidir. Birbirine sımsıkı sarılırlar" anlayışı vardır.

Böyle zor ve dar zamanlarda mü'minlerin birbirlerine sımsıkı sarılmaları ve gerekli yardımlaşmayı kendi aralarında hiç teklif ve destur konusu bile yapmadan sağlamaları imanlarının kendilerine getirdiği bir yükümlülüktür.

Allah'a ve ahiret gününe iman edene yakışan davranış da böyle zor zamanlarda kenetlenmek derecesinde yardımlaşmak ve elinde avucunda ne varsa paylaşmaktır.

Bediüzzaman Said Nursî'nin şu uyarısını unutmayalım: "Eskide ekser İslam filcümle aç değildi. Tenauma ihtiyar bir derece var idi. Şimdi ise ekseri açlığa düştü kaldı. Telezzüze ihtiyar izn-i şer'î kalmadı." 1

İslâm âleminde bir yerde bir açlık ve ölüm varsa, Müslümanların tenaumu ve telezzüzü bırakarak, yani nimetler ve lezzetler içinde yüzmeyi terk ederek, elbirliği içinde o bölgeye derhal yoğunlaşmaları ve yardımlaşmaları imanlarının gereğidir ve emridir.

Bu konuda doğru iletişimi ve nakliyeti sağlayan kurumlara da ihtiyaç olduğu muhakkaktır. Diyanet'in ve Kızılay'ın bütün Türkiye'de başlatıp yürüttüğü yardım kampanyası bu açıdan takdire şayandır. Ama yeterli değildir. Muhtelif yardımlaşma dernekleri veya vakıfları da bu konuda inisiyatif alabilir ve almalıdır.

Her Müslüman'ın felâket bölgesine bilfiil gidip yardımcı olması mümkün değildir. Ama her Müslüman'ın böyle sivil veya resmî inisiyatiflere katkı vermesi pekâlâ

mümkündür. Bu yollar işletilebilir ve işletilmelidir.

Fitrelerimizi de, zekâtlarımızı da şüphesiz bu topraklardaki insanlar için kullanabiliriz. Ama bu topraklarda daha büyük yardımlara ihtiyaç olduğu anlaşıyor. Dolayısıyla fitre ve zekât ölçüsünü de aşp, ciddî manada yardımlaşmaya ve paylaşmaya katkı vermemiz lâzım.

Allah kabul etsin. Âmin.

Dipnot:

1- Sözler, (yeni), Lemaat, s. 1178.